

Vestnordisk Råd

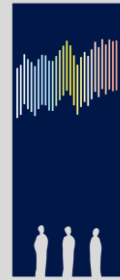
Althingi, Kirkjustræti 12st
IS-101 Reykjavik
Island

vestnordisk@althingi.is

www.vestnordisk.is

Inga Dora Markussen

T; +354 5630 731

VESTNORDISK RÅD

Kort præsentation af oplæg og oplægsholderne

Demokrati i Vestnorden

- de nationale parlamenters rolle i arktisk regeringsførelse

30.-31 januar i Grindavik, Island

Oplægsholder,
Ekspertmedlem i FN's
permanente forum om
oprindelige folks rettigheder
og lektor, Alaska

Principper for god regeringsførelse i overensstemmelse med FN-erklæringen om de oprindelige Folks rettigheder

En præsentation med fokus på god regeringsførelse fra medlemsstaterne og principperne for god regeringsførelse, især i forbindelse med oprindelige folk. Præsentationen vil fremhæve aktuelle forhold, god praksis og identifikation af nødvendige reformer mod en fuldstændig og effektiv gennemførelse af FN-erklæringen om de oprindelige folks rettigheder. Præsentationen vil berøre de roller parlamentarikere og medlemsstater har, med henblik på at illustrere de vigtige principper om god regeringsførelse og deres relevans i forbindelse med menneskerettigheder for oprindelige folk.

Kort om:

Har specialiseret sig i folkeretten, internationale menneskerettighedslovgivning, internationale forbindelser, Indfødte menneskerettighedsstandarder, Dr. Dalee Sambo Dorough (Inuit-Alaska) har en ph.d. fra University of British Columbia, Det Juridiske Fakultet (2002) og en Master of Arts i Law & Diplomati fra The Fletcher School på Tufts University (1991). Hun er lektor i statskundskab ved University of Alaska Anchorage, der er ansvarlig for sub-området for internationale forbindelser. Aktiv i årtier i FN, International Labor Organization, og Organisationen af Amerikanske Stater, hun er i dag en Ekspert medlem og tidligere formand for FN Permanente Forum for Oprindelige Folk. Ud over andre tjenester, hun er medlem af International Law Association udvalg for gennemførelse af FN-erklæringen om de oprindelige folks rettigheder og et tidligere medlem af FN frivillige fond for Indigenous Peoples bestyrelse.

Nylige publikationer omfatter bidrag og co-redigering af et manuskript med titlen oprindelige folks rettigheder i international ret: Emergence and Application -- A Book in Honor of Asbjørn Eide at Eighty; the Expert Commentary of the Committee on Rights of Indigenous Peoples of the International Law Association at <http://www.ila-hq.org/en/committees/index.cfm/cid/1024>; the Human Rights chapter of the UN publication State of the World's Indigenous Peoples <http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/en/sowip.html>; and Reflections on the UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples: An Arctic Perspective, Hart Publishing, Oxford.

Oplægsholder, Professor i internationale relationer, Slovenien

Den parlamentariske dimension af udformningen af udenrigspolitikken gennem perspektivering af statens interesser og interparlamentariske samarbejde

Præsentationen vil tage fat internationale parlamentariske forbindelser, et emne, der er at få en øget interesse fra den akademiske verden, men det stadig ikke få tilstrækkelig opmærksomhed blandt parlamentarikere. Diskussionen vil fokusere på de nationale parlamentarikere, der deltager internationalt i en aktiv udøvelse af statens udenlandske politiske mål, og såkaldte internationalister, der krydser landegrænser i interaktion med deres kolleger fra andre lande for at bidrage til en generel diskussion om almindeligt bundne normer og værdier, der skal lede nutidens internationale anliggender. En kontekstuel analyse, et komparativt perspektiv, og resultaterne fra feltarbejdet vil blive brugt til at komme ind på potentialer som parlamentarikere måtte have til at udøve indflydelse på udenlandske politikformulering og beslutningsprocesser på både den hjemlige og det internationale niveau.

Kort om:

Zlatko Sabic er professor i internationale relationer og en prodekan for internationalt samarbejde på Det Samfundsvidenskabelige Fakultet ved Universitetet i Ljubljana. Som medlem af det strategiske Råd for udenrigsanliggender (forbundet med det slovenske udenrigsministerium), har han været engageret i at diskutere udenrigspolitik i næsten to årtier. Han har arbejdet med nationalforsamlingen på området for de internationale parlamentariske forbindelser. Hans tilstedeværelse i internationale forhold faglige netværk ses gennem hans tid som formanden for central- og østeuropæiske International Studies Association (CEEISA) 2006-2010, og han er grundlæggeren og den første redaktør af Journal of International Relations og Udvikling, generelt rost for at være den mest indflydelsesrige IR tidsskrift i Central- og Østeuropa. Professor Sabic er også en af grundlæggerne af den europæiske International Studies Association, det største netværk af internationale fagfolk relationer i Europa. Han er en underviser og en beskikket censor til diplomatiske kurser gennemført på udenrigsministerium i Republikken Slovenien. Hans seneste udgivelse er på "parlamentarisk diplomati og den amerikanske Kongres: Sagen om NATO Parlamentariske Forsamling", der offentliggøres i 2016 i Haag Tidende diplomati.

Oplægsholder, Direktør i
Arktisk Råd sekretariat,
Norge

Arktisk Råds opbygning og virke

Arktisk Råd blev oprettet i 1996 som et internationalt samarbejde mellem de otte arktiske lande med deltagelse af de oprindelige folks organisationer i Arktis. Rådet fejrer 20 år jubilæum i år. Samarbejdet har fokus på miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling i regionen. Samarbejdet mellem de arktiske lande begyndte i 1991 med Rovaniemi strategi for miljøbeskyttelse i Arktis. Denne strategi blev overtaget af Arktisk Råd i 1996.

I Arktisk Råd sidder 14 repræsentanter, 8 fra de arktiske lande og 6 fra oprindelige folks organisationer i Arktis. Desuden har Rådet har 33 observatører, der deltager i Rådets arbejde. Alle beslutninger i Rådet kræver konsensus mellem de arktiske lande. Arktiske nationer er ansvarlige for at følge op på Rådets beslutninger.

Samarbejdet i Arktisk Råd er vokset kraftigt i de seneste år, ikke mindst på grund af klimaændringerne i Arktis og ekspanderende aktiviteter i området.

Formandskab for Arktisk Råd roterer hvert andet år, og Rådets arbejde foregår på tre niveauer. Ministerplan, embedsmandsplan og (tekniske) arbejdsgruppe-niveau. USA formandskab for Rådet 2015-2017. Permanente sekretariat for Arktisk Råd blev oprettet i Tromsø i januar 2013.

Mange af de store miljøpåvirkninger i Arktis stammer fra kilder uden for regionen. Derfor er de arktiske lande understregede også at indføre en global indsats baseret på viden om arktiske forhold, som er blevet opnået Rådets arbejde.

I henhold til det amerikanske formandskabs samarbejdsudvalg arbejdes der nu på at definere, hvilke vigtigste resultater Arktisk Råd har opnået i sine enogtyvende år, og hvilke prioriteter Rådet bør opstille for sit fremtidige arbejde.

Kort om:

Magnus Johannesson er Direktør for Arktisk Råds Sekretariat i Tromsø fra januar 2013. Tidligere var han Departementschef i Miljø- og Ressourceministeriet og Søfartsdirektør i Island.

Oplægsholder, Senior Arctic Official, Island

Senior Arctic Officials rolle i Arktisk Råd og muligheder for indflydelse i Rådet

Arktisk Råd (AR) er den mest omfattende internationale forum for samarbejde i Arktis. Rådet mødes normalt to til tre gange om året, hvor de otte medlemslande er repræsenteret ved Senior Arctic Official, mens ministermøder afholdes hvert andet år. Desuden er en væsentlig del af AR arbejde i arbejdsgrupper, task forces og ekspertgrupper. En af Rådets særpræg er, at de oprindelige folk i Arktis har en særlig status som permanente deltagere, så deres seks organisationer er repræsenteret i alle møder. Udover, i øjeblikket 32 observatører er repræsenteret i Rådet, samt ikke-arktiske stater inter-statslige og ikke-statslige organisationer.

Hvilken rolle spiller de enkelte organer, inkl. Senior Arctic Officials inden for rammerne af Det Arktiske Råd? I hvilket omfang har de enkelte repræsentanter, lande eller organisationer mulighed for at påvirke Rådets arbejde, beslutninger og politikker? Hvad betyder det roterende formandskab for Arktisk Råd, og hvordan det kan bruges til at påvirke dagsordenen? Vi søger svar på disse spørgsmål og forsøge at fremhæve Rådets arbejdsmetoder, og de udfordringer, som Arktisk Råd står overfor i den nærmeste fremtid.

Kort om:

Árni Þór Sigurðsson ambassadør i Island og Senior Arctic Official. Han har en mastergrad i internationale relationer fra Islands Universitet og cand. grad i økonomi og russisk fra Universitetet i Oslo. Sigurðsson har tidligere været medlem af det islandske Altinget, hvor han beskæftigede sig primært med udenrigspolitikken, inkl. Arktiske spørgsmål. Han har været medlem af Nordisk Råd, og var blandt andet Formand for Nordisk Uddannelse og Kultur udvalget.

Oplægsholder, Professor i Historie, Island

Det arktiske regeringsførelsessystem: Dynamikken i mellemstatslige forhandlinger og institutionel integration.

Når det kommer til arktisk regeringsførelse (governance) eller forvaltning, kan det hævdes, at der har været en konstant spænding – der strækker sig over århundreder - mellem statens interesser, på den ene side, og multilateral interaktion og samarbejde på den anden. Selv hvis tidlige planer for arktisk imperialistisk erobring, videnskabelig udforskning, og økonomisk udnyttelse ikke var motiveret af moderne begreber om suverænitet, er de ikke desto mindre blevet bundet op med territoriale krav, statsopbygning og ekspansionisme. Ganske vist, kontrol af territorium dannede grundlag for krav i Arktis, uanset hvor upræcis eller fjernt fra nutidig forståelse af international lov, de var.

Legitimiteten af de nuværende rammer for integration og forvaltning i Arktis er baseret på forskellige typer af internationale aftaler, navnlig, FN's havrets konvention (UNCLOS). Det mest indflydelsesrige regionale mellemstatslige forum, Arktisk Råd, er ikke en formel international organisation kodificeret i en traktat, som begrænser dets beslutningsprocesser og implementeringskapacitet. Den kraft af mellemstatslige forhandlinger mellem de arktiske stater, er stadig det herskende i det arbejde. Alligevel har Rådet været åben for forskellige nationale og tværnational indflydelse der udøves af aktører, såsom oprindelige folk i Arktis, ikke-arktiske stater, mellemstatslige og interparlamentariske organer samt NGO'er.

For at være sikker, har de fem arktiske kyststater (Rusland, Canada, Norge, Danmark / Grønland og USA), som gør territoriale krav i det Arktiske Ocean, og de tre supplerende arktiske stater (Island, Finland og Sverige), som udgør de faste medlemmer af Arktisk Råd, udkåret en hegemonisk rolle baseret på suveræne rettigheder og regional tilstedeværelse. De er dog blevet presset til at give de arktiske oprindelige folk indflydelse på arktisk regeringsførelse og at anerkende input andre regionale aktører med den begrundelse, at den globale påvirkning af den økologiske omstilling finder sted i Arktis på grund af klimaændringer går langt ud over snævre traditionelle statslige og regionale interesser.

Dog, bunden på multilateralt arktisk ramme bygger på forskellige former for åbne og latente hierarkier, hvilket afspejler magt skævheder for interessenterne, navnlig mellem Arctic 5's kyststater og de tre øvrige tre arktiske stater, mellem andre otte arktiske stater og indfødte befolkninger, og mellem Arktisk Råds stater og observatørerne.

Kort om:

Valur Ingimundarson er professor i historie ved Islands Universitet. Han har skrevet videnskabelige værker om geopolitik og international historie; Islandsk udenrigs-, sikkerheds- og arktiske politik; Arktiske

geopolitik og styreformer; US-islandske amerikanske-europæiske / tyske relationer under og efter den kolde krig; retsopgør og politik i hukommelsen i Europa; og post-konflikt politik i det tidligere Jugoslavien. Han har været gæsteprofessor ved Center for Internationale Studier (CIS), London School of Economics, og Paris-baserede École des Hautes études de sciences sociales (EHESS), samt en Associate Fellow ved Royal United Services Institute (RUSI) i London. Han modtog sin Ph.D. i historie fra Columbia University i New York.

Aqqaluk Lyngé

Oplægsholder,
Bestyrelsesmedlem af ICC-
Grønland

De arktiske Folk som permanente deltagere i internationale samarbejdsorganisationer

Den første Arktiske Folks konference fandt sted i København i 1973. Det blev starten på et bredt NGO samarbejde der siden førte til dannelsen af Inuit Circumpolar Council med deltagelse af Inuit fra Alaska, Arktisk Canada og Grønland. Den daværende leder af Sovjetunionen M. Gorbatsjov holdt sin Murmansk Tale i 1984, der fik stor betydning for den kolde krigs afslutning og starten på et mellemstatslig samarbejde i Arktis, der siden blev til det Finske Initiativ om miljøsamarbejde. Inuit Circumpolar Council og Same Rådet var de førende arktiske folks organisationer, som havde interesse i et samarbejde især omkring miljøet. Efter af ICC havde fået Inuit fra Rusland ind i folden i 1988 og Samerne med Kola Halvørens samer blev vi inviteret til en stor konference på Kreml som førte til dannelsen af RAIPON (Russian Association og Indigenous Peoples of the North). Forud for Arktisk Råds dannelse blev der ført intensive forhandlinger især Rovaniemi, Finland og i Kiruna, Sverige.

Aqqaluk Lyngé vil ud fra sin egne oplevelser fortælle om det særegne og ganske vigtige samarbejdsform mellem oprindelige folks repræsentanter og regeringerne fra de 8 Arktiske stater. En enestående ordning, som lagde grunden til at oprindelige folks organisationers frugtbare samarbejde indbyrdes og med de tidligere kolonimagter.

Arktisk Råd introducerede benævnelsen Permanent Deltager i mellemstatslige samarbejdsformer, som siden blev fulgt op da FN introducerede et særligt organ, Permanent Forum for Oprindelige folks Anliggender. Ved udgivelsen af den arktiske miljørapport i midten af 1990'erne blev Arktis centrum for debatten om klimaændringerne.

Kort om:

Aqqaluk Lyngé, er medlem af ICC-Grønlands bestyrelse. Lyngé var President for Inuit Circumpolar Council i flere perioder indtil han trak sig tilbage i 2014, efter 34 år i ICC. Han er uddannet socialrådgiver fra Københavns Sociale Højskole, har arbejdet i sin hjemby Aasiaat i Vest Grønland, hvor han er født i 1947, har blandt andet været

programsekretær i KNR, Grønlands nationale radio. Som repræsentant for partiet Inuit Ataqatigiit som han er medstifter af og mangeårig formand for, sad han i Landstinget i 14 år og var medlem af Landsstyret i 1984-88. Lyngé er også forfatter og digter og har en lang række udgivelser bag sig på grønlandsk, dansk og engelsk samt deltaget i antologier i Nordisksprogede udgivelser. Lyngé var medlem af FN's Permanente Forum for Oprindelige Folks Anliggender 2005-7 samt deltaget i Arktisk Råds arbejde fra dets spæde begyndelse. Lyngé tog initiativ til kontakt til Inuit i Rusland, der bor ved Berings Strædet og indgik på ICC's vegne aftale med de russiske myndigheder om medlemskab i ICC. Han har siden sin ungdom været stærkt engageret i oprindelige folks rettigheder og har i en menneskealder arbejdet sammen med Samer og repræsentanter for oprindelige folk i Rusland. Lyngé bor i Nuuk og arbejder for tiden med udgivelse af undervisningsbøger om oprindelige folks rettigheder.

Vilborg Ása Guðjónsdóttir

Oplægsholder, International rådgiver, Island

Altingets involvering i udenrigsanliggender

Vilborg fremlægger det islandske parlaments rolle, når det gælder udenrigspolitikken.

I den nugældende praksis kan Altingets forfatningsmæssige rolle hvad angår behandling af udenrigsanliggender, opdeles i fire felter: internationale traktater, love om Udenrigsanliggender, regeringens samråd med udenrigspolitisk udvalg, og tilsyn med myndigheder og den udøvende magt, der tager sig af udenrigsanliggender.

Vilborg gennemgår processerne omkring lovforslag og beslutningsforslag i Altinget og går dybere ind omkring processen omkring lovforslag om Islands strategi om Arktis. Så præsenterer hun de internationale udvalg, og til slut fortæller om forfatningsudvalgets og grundlovsrådets forslag fra årene 2010-2011 som foreslår ændringer i proceduren omkring behandlingen af udenrigspolitiske emner, samt status på Grundloven.

Kort om:

Vilborg Ása Guðjónsdóttir er international rådgiver i Altingets internationale afdeling. Hun er delegationssekretær for Islands delegationer til Vestnordisk Råd, Europarådet, og OSCE-tinget. Hun har en MA i International Relations fra Islands Universitet og Miami Universitet i USA. Hun har tidligere arbejdet for Islands Universitets Institut for Internationale Anliggender og Islands WEB om Europæiske Anliggender, Europa Parlamentet i Bruxelles, Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) i Bruxelles og Islands udenrigsministerium.

Oplægsholder,
Formandssekretær, Grønland

Inatsisartuts involvering i udenrigsanliggender

Tina gennemgår det grønlandske parlaments rolle når det gælder udenrigspolitikken. I den sammenhæng præsenterer hun betydningen af Grønlands selvstyre i udformningen af udenrigspolitikken under den danske og grønlandske lovgivning. Hun giver et historisk overblik om lovgivningskompetencen, og fremhæver den danske regerings kompetence og den grønlandske regerings kompetence på området, herunder de aftaler Selvstyret kan og kan ikke indgå der vedrører udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Hun berører lovgivningsprocessen, og kort om det internationale parlamentsudvalg.

Kort om:

Tina Naamansen er sekretær for Parlamentsformanden i Grønlands Parlament, Inatsisartut. Hun er kandidat i Jura fra Syddansk Universitet.

Oplægsholder, Medlem af
Løgtinget, Færøerne

Løgtingets involvering i udenrigsanliggender

Jørgen gennemgår det færøske parlaments tilgang til det udenrigspolitiske område. Udover at se på lovgivningsprocessen i Færøerne, vil han også komme ind på lovgivningskompetencen mellem Færøerne og Danmark, og især den politiske udvikling på området. Jørgen har gennem sit parlamentariske arbejde en stor erfaring på det udenrigspolitiske område, da han også har været Landsstyremedlem for udenrigsanliggender. Han giver et indblik i udformningen af udenrigspolitikken i disse år, og om hvordan parlamentet inddrages i denne proces.

Kort om:

Jørgen Niclasen er formand for Partiet Fólkaflokkurin. Han er næstformand for Arbejdsmarkedsudvalget og i delegationen til Vestnordisk Råd.

Oplægsholder, Direktør ved Polar Law, Island

Populær suverænitet og anerkendelse – Vestnordisk grundlag for fælles Policy i det arktiske område

I de sidste år har de tre lande som tilhører Vestnordisk Råd og deres parlamenter beskæftiget sig mere og mere med arktiske anliggender både hvert for sig og til nogen grad i fællesskab. I ingen af tilfældene er dette en enkelt sag men Island har dog på den måde et klarere forhold at det nyder en fuld anerkendelse af verdenssamfundet som suveræn og selvstændig stat noget som Færøerne og Grønland ikke gør.

I Kongeriget Danmarks strategi for Arktis 2011-2020 vises det til et "ligeværdigt partnerskab" mellem Danmark, Grønland og Færøerne. Regeringen i Færøerne har i april 2013 også vedtaget en uafhængig skøn for en Arktisk strategi og Grønlands ledere har understreget betydningen af en udvikling set i en økonomisk, kulturel, juridisk, social, geografisk og politisk perspektiv. Ved første øjekast ser det ud som Færøerne og Grønland har mulighed til at operere som selvstændige aktører i dette sammenhæng. Men når det kommer til fuldverdige samarbejde på den internationale arena så halter det. Det er al grund til at undersøge hvilken mulighed de tre lande har til at danne en fælles Vestnordisk Strategi for Arktis. Det er ikke spørgsmål at Island på en suveræn og selvstændig stat kan samarbejde med hvilken som helst anden suveræn og selvstændig stat hvis det ikke går i mod landets internationale samarbejdsaftaler og forpligtelser. Det bliver mere kompliceret og måske meningsløst at lave aftale med politiske enheder som ikke har den nødvendige internationale status og anerkendelse. Det betyder at det er nødvendigt at se på det færøske og det grønlandske parlaments muligheder for at bekræfte samarbejdsaftaler med andre land (stater). Et vigtigt spørgsmål i denne sammenhæng er hvilket populær legitimitet og status parlamenterne i respektive land har d.v.s. Færøernes lagting og Inatsisartut i Grønland.

Kort om:

Ágúst Thor Árnason er direktør for Polar Law Institute (PLI) og adjunkt ved Universitetet i Akureyri (det juridiske fakultet). Han har skrevet forskellige artikler og holdt foredrag om konstitutionalisme, demokrati og parlamentarisme samt artikler og foredrag om Islands kamp for suverænitet og selvstændighed. Agust var medlem af Altingi's forfatningsudvalg 2010-2011 og skrev tillæg til den offentlige evalueringsrapport om Islands EU-ansøgning I 2009 (Hagfræðistofnun Háskóla Íslands, 2014)

Oplægsholder, Kandidat i
Politik og Forvaltning,
Færøerne

Færøernes indflydelse på arktiske forhold gennem institutionelt samarbejde i Vestnorden: Speciale om Færøernes udenrigspolitiske forhold og samarbejde i Vestnordisk Råd

Færøernes internationale ageren er begrænset grundet Rigsfællesskabet og Færøernes uselvstændighed, dermed har Færøerne få muligheder for at få indflydelse på internationale forhold. Deltagelse og samarbejde om arktiske forhold er dog vigtigt for Færøerne og færøske interesser, da de påvirker Færøernes ressourcer og område, og det færøske folks leve og virke, nu og i fremtiden. Som følge af ændringerne i Arktisk er Færøerne geostrategisk interessante for eksterne aktører, samt at Færøernes internationale pligter vokser i og med Færøernes selvstyre tager til. Det forpligter Færøerne til at agere udenrigspolitisk og finde nye forummer, hvor Færøerne kan fremme og beskyttes deres interesser. Her spiller Vestnordisk Råd en særlig rolle, da Danmark ikke er medlem af Vestnordisk Råd, og de begrænsninger i loven om Færøernes landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler, som hindrer Færøernes udenrigspolitiske ageren, gør sig ikke gældende her. Færøerne har derfor mulighed for at gøre sig fuldgyltig og få indflydelse på samarbejdet i Vestnordisk Råd på lige fod med Grønland og Island.

De tre vestnordiske lande: Færøerne, Grønland og Island har været forbundet gennem mange årtier, også før grundlæggelsen af Vestnordisk Råd i 1985, gennem fiskeri, hvalfangst og kulturarv. Disse ligheder har bragt dem sammen og udviklet sig til et formelt samarbejde, som har styrket landenes fælles interesser på det udenrigspolitiske felt. Grundlæggelsen af Vestnordisk Råd er et initiativ kommet nede fra og op, hvilket giver samarbejdet en speciel karakterstik. Vestnordisk Råd er en institution styret gennem netværk frem for hierarki, der skaber en særlig informationsstrøm og viden, og hvor Færøernes og Grønlands uselvstændighed ikke har skygget for deres deltagelse og indflydelse på samarbejdet med Island. Denne lighed og samarbejde giver Færøerne større potentiale for deltagelse og indflydelse internationalt, hvis landene står sammen.

De tre lande står nu overfor udfordringer og muligheder som konsekvens af de klimatiske ændringer i Arktisk, som de kan stå sammen om, ved at udvide deres samarbejde. En fælles vestnordisk Arktisk strategi kan være med til at fremme Færøernes interesser på det internationale plan, og gøre Færøerne til en aktiv aktør udenrigspolitisk frem for at være et objekt brugt i andre magters forsvarsstrategier, som historisk set har været realiteten for Færøerne. En vestnordisk frihandelszone kan være med til at modvirke nogle af de udfordringer Færøerne har i forbindelse med deres uattraktive marked, som vanskeliggør muligheden for nye handelsaftaler. Samarbejde i Vestnordisk Råd kan derfor blive en vigtig allieret for Færøerne i fremtiden, også set i lyset af de stærke historiske bånd mellem de vestnordiske lande, og de fælles udfordringer og muligheder den nye verden byder disse tre lande.

Kort om:

Anna Sofia Lava er kandidat i politik og forvaltning fra Roskilde Universitet, hvor hun dimitterede med sit speciale om færøsk udenrigspolitik og samarbejde i Vestnordisk Råd efteråret 2015. Anna Sofia Lava er ansat som projektkoordinator hos MF for Tjóðveldi i Folketinget.